

DEJSTVA U ISTOČNOJ BOSNI

Nakon sređivanja brigade održani su, tokom 4. jula, sastanci po bataljonima, **UZ** prisustvo članova štaba brigade. To poslijepodne iz pravca Kladnja pristizala je iz centralne Bosne u rejon Olova 5. krajiška divizija. Od njenih boraca — Banijci su saznali mnogo više o događajima na Baniji od vremena njihovog odlaska. Stanje je, po njihovim riječima, bilo vrlo zadovoljavajuće.²⁵²

U međuvremenu neprijatelj je na prostoriju istočne Bosne počeo da dovodi 369. legionarsku »Vražju« diviziju iz pravca Tuzle i njemačku 7. SS diviziju »Princ Eugen« iz pravca Sarajeva.²⁵³

Neprijatelj je već 6. jula sa tenkovima upao u Kladanj. U vezi sa tim, 7. banijska brigada dobila je zadatak da smijeni 8. banijsku brigadu u rejonu Han Karaule i da dejstvuje u pravcu Kladnja.

Sam polazak bio je za to vrijeme neuobičajen. Na čelo kolone stao je trubač sa vojničkom trubom li dao znak za polazak. Kako su se našli truba i trubač — ostala je tajna, ali je ovaj događaj pozitivno djelovao na pripadnike brigade.

252 Poslije povratka iz Bosne, Banijski odred je na Baniji nastavio borbena dejstva, popunjavajući istovremeno bataljone novim borcima i formirajući i četvrti bataljon.

1. maja 1943. godine od bataljona Banijskog odreda formirana je u selu Komogovini nova banijska brigada koja, sa 8. krajiškom brigadom i Prvim kordunaškim odredom, ulazi u sastav Unske operativne grupe (UOG) za dejstva na Baniji, Kordunu i Cazinskoj krajini.

Na Baniji je 30. juna formirana i 5. banijska brigada, kao 2. brigada Unske operativne grupe. Osim toga, na Baniji je stalno dejstvovao Banijski odred.

253 Zbornik IV/15, str. 367.

Pošto su stigli na marševski cilj, 1. i 3. bataljon posjeli su položaje na Han Karauli i Vladićima, a 2. bataljon je ušao u Kladanj koji su neprijateljski tenkovi već bili napustili. Iz Kladnja brigada je produžila u pravcu s. Stupara, zajedno sa dijelovima 2. proleterske brigade. U toku pokreta bataljoni su protjerali grupe mjesne milicije i patrole neprijatelja iz sela Noćajevaca, Debora i Tareva.

U to vrijeme za banijske borce stigla je tužna vijest. U Zvorniku je poginuo njihov zemljak, politički komesar 1. proleterske divizije Filip Kljajić Eića, rodom iz s. Tremušnjak, kotar Petrinja.²⁵⁴

U međuvremenu i neprijatelj se sudio i 7. jula krenuo iz više pravaca. Iz pravca Olova i Vareša krenule su dvije neprijateljske kolone, njemačke 7. SS divizije »Princ Eugen«, sa 7. lovačkom ustaško-domobranskom brigadom, i to od Vareša prema Olovu ti Kladnju i, od Sarajeva, prema Sokolcu i Han Pijesku.²⁵⁵ Istovremeno je 369. legionarska »Vražja« divizija nastupala iz pravca Tuzle u pravcu Kladnja. Njemački 4. puk »Brandenburg« nastupao je od Zvornika dolinom rijeke Drinjače, dok su četnici, sa planine Ozrena, nastupali na jug u pravcu Kladnja i Olova. Bilo je to plansko nastupanje, koje su naše jedinice, tek izašle iz neprijateljskih obruča i ofanziva, morale izbjeći.

Sve do 20. jula 1943. godine vođene su vrlo teške borbe protiv ovih neprijateljskih snaga. Poslije odstupanja naših snaga na Milan-planinu, neprijatelj je ovladao Olovom, Kladnjom i Vlasenicom. Međutim, protivnapadom snaga Operativne grupe divizija Vrhovnog štaba, sva su ta mjesta ponovo oslobođena do konca jula 1943. godine.²⁵⁶

Pišući o tom periodu Pavle Jakšić je, između ostalog, istakao:

»Drug Tito nije dozvoljavao da se 7. divizija mnogo angažuje u borbama protiv tih pojačanja na Konjuhu, kako do nove popune ne bi više trpjela gubitke. On je veoma dobro poznavao žrtve što ih je divizija dala izvršavajući težak zadatak u ulozi opšte zaštitnice Operativne grupe Vrhovnog

254 U s. Tremušnjaku, u rodnoj kući Filipa Kljajića Eića, ureden je spomen-muzej, posvećen tom izuzetnom narodnom heroju Banije i čitave naše zemlje.

255 Zbornik 11/10, str. 51.

256 Zbornik IV/14 i 15, II/9 i 10.

štaba, te je odao njenim borcima i rukovodiocima priznanje i odlučio da se preostalo ljudstvo oporavi, opremi i potom uputi na Baniju, kao jezgro iz koga je imala da izraste nova, snažna divizija.«

Povlačenjem na Milan-planinu, čitava 7. banijska divizija je posredno osiguravala Vrhovni štab i zvršavala druge zadatke.

Da hi izbjegla udar neprijatelja, 7. banijska brigada je odstupala pravcem: Sokolac—is. Stranica. U s. Dragoši kolonu su napali neprijateljski avioni, no bez većih gubitaka. Tokom daljnjeg pokreta, kroz šumu, brigada se susrela sa dijelovima 6. istočnobosanske brigade kod s. Marjanovići. Cestu Kladanj—Vlasenica brigada je prešla u samu zoru 13. jula.²⁵⁷

Na Milan-planinii ibataljoni su gotovo svake noći obezbjeđivali prijem savezničke pomoći. Prikupljali su iz aviona bačene pakete odjeće, obuće, hrane, naoružanja i eksploziva.

Već u toiku 13. jula 1. bataljon je isturen prema s. Rječica, a 2. bataljon je isturio patrole kao obezbjeđenje prema s. Žeravice. U takvom rasporedu brigada se odmarala dva dana, dok je 8. banijska brigada vodila borbe sa neprijateljem. Ujutro 16. jula, 7. banijska brigada je u selu Novačke prešla prugu Olovo—Han Pijesak i Strmensku planinu da bi, ujutro 17. jula, ponovo stigla u s. Drapmići, gdje je taikode obezbjeđivala prijem savezničke pomoći.

Prije silaska u s. Knežina, 17. jula, tri neprijateljska aviona naletjela su i bombardovala selo u kome se našao i štab 3. bataljona. Srećom, gubitaka i ovoga puta nije bilo.

Sutradan uveče brigada ponovo kreće nazad na Milan-planinu i to: 2. bataljon prema G. i D. Babinama, 3. bataljon u pravcu s. Žeravice, a 1. bataljon, u rezervi brigade, kretao se, zajedno sa štabom i prištapskim jedinicama, iza 2. i 3. bataljona. U to vrijeme 8. banijska brigada je držala položaje u pravcu s. Petrovići—Bijelo brdo (Stijena), oče-

257 Simo Stojić, Zbornik »Sedma banijska divizija«, str. 428. Slavko Borojević, Dnevnik, str. 116, gdje je, između ostalog, za 14—16. juli, zapisao: »Iz Šehovića smo stigli u Strmicu, prešli cestu Kladanj—Vlasenica, rijeku Drinjaču i zaustavili se u šumi između Žeravica i Turalića. Održali smo sastanak štaba bataljona i sastanak s komandama četa...«

kujući neprijatelja sa tog pravca. Uveče 19. jula 7. banijska brigada ponovo sačekuje dolazak savezničkih aviona sa pošilkama pomoći.

Uz ratni materijal, te noći se spustilo još nekoliko oficira, (kao pojačanje savezničkoj vojnoj misiji pri Vrhovnom štabu NOVJ. Padobrancii su slučajno pali van određenog rejona, te ih je 3. bataljon morao (tražiti, dok ih nije našao i doveo. Najnezgodnije je, međutim, te noći bilo to što su od bačenog materijala ostale nepronadene dvije vreće bijelog brašna. To je ma 3. bataljon bacilo izvjesnu sumnju — od strane štaba brigade. Prikupljeni paketi pomoći sklonjeni su prije zore po šumarcima, u blizini Vrhovnog štaba NOVJ. Prvi ii 2. bataljon cijelo to vrijeme bili su istureni na obezbjeđenju čitave prostorije iz pravca Vlasenice, Ponjerke i Čikota.

Predah 21. jula iskorišćen je za partijske, skojevske i vojničke sastanke po četama.²⁵⁸

Ponovo se pojavljivao problem hrane. Rezerve iz plijena nađenog u Kladnju već su bile na izmaku. Počelo je i rješavanje pitanja »pojave novca« kod nekih boraca i međusobne trgovine. Bile su to, na izgled, sitne stvari, međutim, u toj situaciji, morale su biti energičnije suzbijene. Oijelo to vrijeme od Kladnja do is, Knežina, 7. banijska divizija i, posebno njena 7. brigada, bile su neposredno ili posredno obezbjeđenje Vrhovnog štaba, CK KPJ i AVNOJ-a. Taj odgovorni zadatak je zahtijevao i viši stepen discipline, političkog morala, zbog čega su i sastanci bili veoma česti i sa raznovrsnim i obimnim dnevnim redovima.

Drugi bataljon je, 22. jula, dobio zadatak da napadne žandarme koji su tek bili stigli u s. Knežina. Napad je trebalo izvršiti po danu, ali su žandarmi pobjegli prije napada.

Međutim, ponovo su nadlijetali tri neprijateljska aviona i bombardovala selo i okolinu. U metežu tokom napada aviona nestala je samo jedna drugarica. Zatim je 2. bataljon povučen u s. Vrbaci, gdje je pomagao intendanturi oko rekviriranja krompira od nekih neprijateljski raspoloženih mještana, a koji je bio potreban za ishranu brigade ii dijevoja oko Vrhovnog štaba. U rejon Vrbaci stigli su 23.

258 Slavko Borojević, Dnevnik, str. 117—118.

jula ii 1. ii 3. bataljon. Vrijeme se počelo pogoršavati, pa je, na kiši, to čekanje savezničkih aviona bilo uzaludno.

Kada su, međutim, nastali novi, povoljniji uslovi, 7. banijska divizija i njene brigade, sa Milan-planine ponovno prelaze u rejon Olovo—Kladanj.

IZ ISTOČNE U CENTRALNU BOSNU

U istočnoj Bosni, na prostorijski Olovo, Kladanj, Konjuh i Milan-planina, 7. banijska brigada, u sastavu 7. banijske divizije i Operativne grupe divizija Vrhovnog štaba, provela je puni mjesec dana, od 23. juna do 24. jula 1943. godine. Nakon toga, brigada je, u sastavu divizije, preduzela još jedan dugi, teški marš iz istočne Bosne, preko rijeke Bosne, za centralnu Bosnu i dalje, sve do rijeke Une i Banije ...

Iz reiona Olovo—Kladanj počeo je 24. jula dugi marš iz s. Drapnića, preko s. Medojevića i s. Vladojevića za s. Dragorade. Maršruta je vodila preko Zvijezde-planine. Narednog jutra nastavljen je pokret preko s. Moguša i s. Glavčine, dijelom industrijskom prugom Olovo—Zavidovići, do s. Kovačići i Očevlje.

Tokom 26. jula, poslije kratkog zastanka, produžen je pokret za s. Cuništa, da bi, 27. jula, brigada sišla u dolinu rijeke Krivaje, gdje je dat nešto duži odmor. Tokom odmora održan je brigadni partijski sastanak. U brigadi, tada jačine oko 200 boraca i rukovodilaca, djelovalo je 60 članova Partije, koji su tada detaljnije upoznati sa stanjem brigade i predstojećim zadacima.

Dalji pokret niz padine Zvijezde ka rijeci Bosni bio je regulisan detaljnim naređenjem vrhovnog komandanta, druga Tita, od 27. jula 1943. godine u 16 sati, gdje je, pored ostalog, stajalo:

»Vaš pravac kretanja:

1. — Gornja Dištica—Krvavac—dolina rijeke Sadevice—Babin Grob—Bakoš—Tvrtkovac—Pepehari (za 7. banijsku diviziju — Lj. D.).

2. Marševske etape:

Dedovo Brdo, Babin Grob, Pepelari.

3. — Polazak: Prvi marš 28. VII u 2 časa, drugi marš 29. VII u 2 časa, odmor — predanak 30. VII u predjelu Babin Grob.

Treći marš — noćni: 30/31. VII u zoru, a 31. VII treba biti u Pepelarima.

Pokret za prelazak rijeke biće 31. VII oko 17 časova, za što će slijediti zapovjest. Komandant će doći 31. VII do 10 časova na predeo Vraniče, gdje će primiti zapovjest za dalji rad. Tom prilikom postarajte se da nam pružite podatke za sektor: Zepče—Popčić Polje.

4. — U isto vrijeme kreće se 1. proleterska (brigada) pravcem: G. Balići—Senokose—Lužnica—Melič—Podbrđe—Rudo Glavom, pa na sektor Vraniča—Bijela Voda...

Pod svojom komandom primite 1. dalmatinsku brigadu. U selu Stojčići—Jelaške—Dištica prikupite hrane za pokret .. «²⁵⁹

Shodno ovom naređenju nastavljen je, u toku 28. jula, pokret i, oko 15 sati, kolona je stigla u s. Jalašce, gdje je prenoćila. U tom rejonu, za vrijeme odmora, održani su četni sastanci — u vezi sa marševskom disciplinom i ostalim zadacima.

Sutradan, 29. jula, brigada je <u koloni divizije prešla greben Zvijezde-planine, da bi se, zatim, našla u dolini potoka Sađevica, ikoji se uliva u rijeku Bosnu uzvodno od Zavidovića. U toku marša niz dolinu potoka, umro je još jedan borac, Ljuban, koji je prije desetak dana oslobođen iz ustaškog ropstva. Bio je u teškom stanju poslije ustaškog mučenja i nije mu se moglo pomoći.

Koristeći dolinu potoka Sađevica i bivšu industrijsku prugu, brigada je relativno brzo odmicala. Ali, tokom prelaza planine Turkovac, izgubila je čitav dan krećući se uzbrdo—nizbrdo. Marš se morao ubrzati jer, noću 31. jula na 1. avgusta, trebalo je preći rijeku Bosnu ikod željezničke stanice uskog kolosijeka Begov Han.

Tokom ovoga marša 8. banijska brigada je ostala u rejonu Babin Groba, dok je 7. brigada prešla Sklopove. Iz rejona Sklopova, dok su se štab brigade i 1. bataljon odmarali, 2. i 3. bataljon su produžili — da blokiraju s. Pepelari.

U rejonu Babin Grob—s. Pepelari jedinicama su, za prijelaz rijeke Bosne 31. jula, dodijeljeni mještani kao vodiči. Prijelaz rijeke je organizovan zajedno sa 1. dalmatinskom brigadom u tri kolone.²⁶⁰ Pri tome su imali:

— 7. banijska brigada — da postavi osiguranje na željezničkoj pruzi u pravcu Zepča, zatim da napadne dva bunkera, ruši mostove na cesti i prijeđe rijeku Bosnu kod željezničke stanice Begov Han;

— 1. dalmatinska brigada, lijevo od 7. banijske brigade, da čisti prugu i cestu, a zatim da prijeđe rijeku Bosnu na ušću potoka Pepelarica;

— 8. banijska brigada — da zaobiđe s. Pepelari, spusti se ikosom Nemilskog brda i prijeđe rijeku Bosnu kod s. Nemila.

Pokret brigada iz rejona Babin Grob—s. Pepelari izvršen je sljedećim redom: 1. dalmatinska, 7. banijska, 8. banijska brigada. Uz borbu, prelaz rijeke Bosne izvršile su sve jedinice uspješno.²⁶¹

Raspored i zadaci bataljona 7. banijske brigade bili su: 1. bataljon napada na dva bunkera uz željezničku prugu Zepče—Nemila; 2. bataljon osigurava napad iz pravca Zepča, 3. bataljon prvi prelazi rijeku Bosnu i, na onostranoj obali, na cesti ruši mostove, osiguravajući dalji prelaz čitave brigade i ostalih jedinica uzvodno od Begov-Hana.

U 1 čas 1. avgusta kolona 1. bataljona je prva krenula ka željezničkoj pruzi. Iznenada, četa na čelu kolone naišla je na bunker sa domobranima. Iznenađeni i uplašeni, domobrani su se predali bez borbe.

Po naređenju komande bataljona zarobljeni domobrani su pokupili oružje i municiju iz bunkera i sve to ponijeli u našoj koloni preko rijeke. Tako je 7. banijska prešla Bosnu do 3,15 časova 1. avgusta bez poteškoća. Međutim, u rejonu prelaza kod s. Nemile, (kao i kod 1. dalmatinske brigade, bilo je borbe.²⁶²

260 Zbornik 11/10, str. 116.

261 Zbornik IV/16, str. 8.

262 Hronologija, str. 521.

Prilikom prelaza, Nikola Joka, zamjenik komandanta i Ljubomir Kljaić, zamjenik komesara 3. bataljona razrušili su bunkere eksplozivom koji su u njima našli.

Poslije prelaza rijeke u svanuće, kada je borba na jugu kod is. Nemile počela jenjavati, brigada je krenula uz brdo do s. Šerići, gdje je dat odmor.

Zarobljeni domobrani su odmah zaposleni oko skupljanja drva za pripravljanje hrane. Istovremeno su komesar brigade Uroš Krunic i njegov zamjenik Pero Lalović otišli u štab divizije, gdje su, 2. avgusta, podnijeli izvještaj o prelasku rijeke Bosne.

Brigada je 3. avgusta u 2,30 časova nastavila pokret iz rejonu s. Šerića na sjeverozapad, kroz centralnu Bosnu. Oko 8,30 časova zaustavila se u šumama, radi predanka i zaštite od eventualnog dejstva neprijateljske avijacije. Tu, u šumi, održan je partijski sastanak sa članovima KPJ u brigadi, a zatim je upućen pismeni prijedlog štabu 7. banijske divizije da se Nikola Maraković Nina proglasi za narodnog heroja.

Padom mraka nastavljen je pokret prašnjavim seoskim putevima u pravcu s. Priseka u Popovom polju. U rejonu ovog sela brigada je provela ostatak noći i tu ostala na odmoru sve do poznate smotre 7. banijske divizije od strane druga Tita. U to vrijeme 8. banijska brigada je bila razmještena u s. Corkovići; 1. dalmatinska u rejonu s. Vrbova, a štab 7. banijske divizije — na raskrsnici puteva Čudići—Petrovo Polje i Vrbova—Penića Polje.²⁶³

U navedenom rejonu jedinice su ostale do 7. i 8. avgusta pripremajući se užurbano za navedenu smotru. Svim borcima bilo je saopšteno da će drug Tito izvršiti 8. avgusta smotru 7. banijske divizije i 1. dalmatinske brigade. Radošti nije bilo kraja, tim pre što su baš tih dana stigla i prva pisma sa Banije. Na žalost, mnogima pisma nisu mogla biti uručena, poginuli su za slobodu na dugom borbenom putu od Banije do Sandžaka i preko istočne do centralne Bosne.²⁶⁴

263 Zbornik IV/16, str. 39.

264 Slavko Borojević, Dnevnik, str. 120; Adam Dupalo, Zbornik »Sedma banijska divizija«, str. 429.

SMOTRA 7. DIVIZIJE

Prije najavljene smotre drug Tito je donio odluku da se 1. dalmatinska brigada uputi u Dalmaciju, a 7. banijska divizija, sa 7. i 8. banijakom brigadom, da krene za Baniju.²⁶⁵

Najzad, poslije obimnih priprema,²⁶⁶ osvanuo je 8. avgust 1943. godine — dan smotre. Od ranog jutra sve je -bilo u znaku završnih priprema ovog velikog događaja.²⁶⁷

Po podne, oko 17 časova, u Popovo Polje stigla je iz s. Čorkovića i 8. banijska brigada. Lijevo i desno, na bokovima 7. banijske divizije, postrojila se i 1. dalmatinska brigada, kao gost i učesnik velike svečanosti. Komandu nad 7. banijskom brigadom od Ante Banine preuzeo je novi, četvrti po redu komandant, Dimitrije Vojvodič Zeko. Ante Banina je odlazio na novu dužnost u Dalmaciju, zajedno sa 1. dalmatinskom brigadom.

Vrhovni komandant drug Tito stigao je u sumrak, kada je i izvršena smotra. Pošto je primio raport od Pavla Jakšića, komandanta 7. banijske divizije, drug Tito je obišao stroj, a zatim odao dužnu poštu svim borcima i rukovodiocima ikoji su pali u dotadašnjim borbama za slobodu. Zatim je drug Tito postrojenim borcima i jedinicama održao prigodan i vrlo topao govor.

Na veliku žalost taj govor nije zabilježen i sačuvan. Pojedini borci i rukovodioci zapisali **su** najznačajnije fragmente.

Tako je i Milan Knežević zapisao ove redove:

»... Drugovi, narod Banije dao je mnogo žrtava u ovoj borbi. Ja cijujem Sedmu diviziju, jer je ona vodila teške borbe sa neprijateljem od Sunje do Crne Gore, jer je dala mnogo žrtava u toj borbi... Vi ćete se vratiti u Hrvatsku, na svoju Baniju koja vas čeka, ali vas čekaju i teški zadaci... Naša borba se širi, vi ćete u svoje redove primiti mnogo Hrvata, novih boraca iz gradova i sela. Vi, Sedma divizija, morate

265 Zbornik II/IO, str. 44.

266 Slavko Borojević, Dnevnik, str. 121.

267 Milan Knežević, Zbornik »Sedma banijska divizija«, str. 434.

visoko uzdignuti, kako vi to znate, zastavu bratstva i jedinstva ...

Ne zaboravite da smo dali mnogo žrtava u ovoj borbi da skujemo jedinstvo naših naroda, da nećemo povratka na staro, da hoćemo bolji život radnika i seljaka, u novoj Jugoslaviji za koju se borimo ...

Borci Banije! Neprijatelj kaže da će uništiti jugoslavenski narod. To mu nikada neće uspjeti. Vi ste prolazili kroz mnogo sela. Vidjeli ste sela gdje nema kuća ni krova, sve je uništeno, ali svejedno: žito raste. Narod je neuništiv, on dolazi i obrađuje svoje njive. Prolazimo kroz naša sela gdje je sve obraslo u korov, gdje više ne vidimo ni temelje kuća, a iz bajte nas gledaju nasmijana lica naroda, koji nas pozdravlja...«²⁶⁸

Antun Zibar iz Siska zabilježio je takođe jedan vrlo zanimljiv citat iz govora druga Tita u Popovom Polju 1943. godine, koji glasi:

»... Kažite majkama i očevima, braći i sestrama, udovicama i djeci drugova koji su pali u teškim, ali slavnim borbama IV i V ofanzive, neka stegnju svoja srca i smjelo nastave s još odlučnijom borbom ..«²⁶⁹

0 mjestu, ulozi i doprinosu banijskih jedinica tokom četvrte i pete neprijateljske ofanzive, drug Tito je dao ocjenu i u svom referatu povodom desetogodišnjice Jugoslavenske narodne armije. Ističući čitavu 7. banijsku diviziju, kao primjer uspješnog djelovanja u ovom periodu narodnooslobodilačke borbe, drug Tito na jednom mjestu kaže:

»... Sve hrvatske narodnooslobodilačke jedinice dobile su zadatak da brzim manevrima i noćnim prepadima zadaju neprijatelju što više gubitaka, ali da izbjegavaju frontalne borbe i da ostanu na svojoj teritoriji i ponovo je očiste od neprijatelja. Isti takav zadatak dobile su i naše divizije i odredi u zapadnoj Bosni. *Jedino je 7. banijska divizija dobila naređenje da kao zaštitnica naše glavnine odstupa u pravcu Bihaća i dalje prema Prozoru i da se tu priključi proleterskim divizionama. Moram ovdje da kažem da je ona taj svoj zadatak dobro izvršila, vodeći neprekidnu borbu ...*« (kurziv — Lj. B.)²⁷⁰

268 Milan Knežević, članak »Smotra« u listu 1. udarne (Sedme) brigade, preštampan u Zborniku »Sedma banijska divizija«, str. 434. Ovdje su unesene ispravke nekih geografskih pojmova.

269 Antun Zibar, »Banijski kalendar«, 1961, izd. »Jedinstvo«, Sisak, 1961, str. 37.

270 Josip Broz Tito, »Deset godina narodne revolucije«, izdanje »Kulture«, Beograd 1951, str. 156.

Nakon smotre jedinica u šumi, ispod stoljetnih bukava, drug Tito se zadržao sa borcima i starješinama na večeri. Brzo su planule velike vatre oko kojih se večeralo, pjevalo, igralo do dugo u noć. Drug Tito je igrao sa banijskim borcima. Te večeri je drug Tito razgovarao sa čita-
vim štabom divizije, sa štabovima banijskih brigada o pre-
đenom putu, o stanju jedinica, a posebno o narednim zada-
cima nakon odlaska na Baniju i u Hrvatsku.

Tokom dvodnevni priprema, nakon smotre u Popo-
vom Polju, 7. banijska divizija kreće 11. avgusta kroz
centralnu Bosnu za Bosansku ikrajinu i dalje, za Baniju.²⁷¹

271 Zdravko Kolar, »Povratak na Baniju«, Zbornik »Sedma banijska divizija«, str. 443—449.